

at Sagen kunde komme til at gaa, under nogen-
sombhelst Betingelse vilde være gaaet ind derpaa.
Enhver, der har kjendt Situationen, vil se, at det
vilde have været umuligt at gaa frem paa denne
Maade og at det vilde have fremkaldt de Følger,
om hvilke jeg tidligere har udtalt mig, og som i
visse Henseender vilde være blevene langt byrde-
fuldere og uheldigere end det, der kunde være
Spørgsmaal om ved Anvendelsen af Udgifter ud
over det bestemte Beløb, om hvis Fremkomst der
ganske sikkert dengang ikke kunde have været
ja, der kunde paa dette Tidspunkt ikke engang
have nogen Formodning derom. Men jeg skal
ganske vist sige til, at jeg for mit Bedkommende
ikke havde tænkt mig, at de skulde kunne naae
saa højt op, som de ere komne. Saaledes var
Situationen, og dette var Grunden, hvorfor der
ikke fra min Side kunde fremkomme noget Forslag.
Dernæst skal jeg særlig fremhæve, at der i den
næste efterfølgende Fremstilling i Betænkningen er
fremkommet saadanne Udtalelser af Flertallet, som
man ikke skulde vente vilde blive fremførte, med-
mindre man havde en ganske overordentlig sikker
Grund til staa paa, og medmindre man var fuld-
stændig sikker paa, at de Oplysninger, man gav,
vare urøffelige; thi ellers tror jeg, at man hverken
ligeoverfor et andet Medlem eller en forhen-
værende Minister, og allermindst i Udvalgets Be-
tænkning, vilde fremføre saadanne Utringer i den
Form, som de her have faaet. Nu er det imid-
lertid Tilfældet, at de Data, der ere fremsatte af
Udvalget, saa langt fra ere berettigede og be-
grundede, at der ikke er Nogetsomhelst deri, som
er fuldkommen stemmende med de virkelige For-
hold, at de ere fuldstændig urigtige fra Ende til
anden. Hvad er det, som det erede Udvalgs
Flertal gjør gjældende? Det er, at naar det i
Anmærkningerne til Lovforslaget er udtalt, at
Ministeriet i Begyndelsen af Aaret 1874 ikke
endnu havde approberet nogensombhelst Udgift, som
vilde medføre nogen Overskrivelse af Beløbet, saa
paaastaar man, at det skulde ligge i det, der er
oplyst for selve Thinget, at der af Ministeriet var
approberet, for ikke at sige forbrugt, allerede inden
Udgangen af 1873 et Beløb af 35,284 Rd. til
forskjellige Arbejder, og dernæst et Beløb af om-
rent 20,000 Rd. til to Underforsler, nemlig
den, som findes i Lørdenskjoldsgade og ligeover-
for Hotel du Nord. Hvorledes kan Udvalgets
Flertal komme til dette Resultat? I Stedet for
at se hen til Sp. 2183—84 i Anmærkningerne
til Lovforslaget, hvor den nævnte Bemærkning af
Ministeriet er fremsat, og hvor der lige umiddel-
bart iforveien er gjort den fuldstændigste Note
og Rigtighed derfor, vælger man at udtage nogle
Tal fra et andet Sted, som slet ikke har Noget
dermed at gjøre, som er en Indstilling fra Byg-
ningskommissionen til Ministeriet, og man be-
nytter disse Tal paa en saadan Maade, at man
derved mener at kunne faae ud, at en saadan

Overskrivelse har fundet Sted. Jeg vil opfordre
de Herrer til at læse, hvad der gaar umiddelbart
iforveien for den nævnte Utring fra Ministeriet,
forfaavidt De ikke allerede have læst det; De
ville da finde, at det slet ikke forholder sig saa-
ledes, som Udvalgets Flertal her siger. Der er fra
Ministeriets Side paaastaet, at der den 31te De-
cember 1873 var Penge tilstede for Ministeriet, selv
naar det gik ind paa Alt, hvad der var approberet,
og det er oplyst og godtgjort ved, hvad der findes
udtalt i Anmærkningerne til Lovforslaget, Spalte
2177—78. At dette har kunnet finde Sted, er
en Følge af, hvad der fra Udvalgets Flertals
Side ganske er overset, at der jo ikke alene havde
det Beløb, som oprindeligt var bevilget, men at
selvfølgelig de Renter, der vare oplagte og enkelte
Indtægter, der vare komne frem, og som hørte
med dertil, havde høvet denne Sum op til et
større Beløb. Dernæst er der jo af de 35,000
Rd., som ere nævnt, 26,000 Rd., som ganske vist
vare approberede af Ministeriet, men de vare jo
ikke approberede anderledes, end at de skulde være
at godtgjøre andetstedsfra. Der var altsaa ikke
Spørgsmaal om, at det skulde være en Overskriv-
else, med hvilken man skulde gaa til Rigsdagen,
idet man nemlig gik ud fra, at dette Beløb skulde
og burde høres, dels af Theatrets Reservesond og
dels af den kunstneriske Fond. Dette var dengang
Ministeriets Opfattelse af disse Udgifter, og den
Umstændighed, at det langt senere viste sig, at
disse Beløb ikke kunde anvendes paa denne Maade,
kan jo ingenlunde opstilles som Noget, der skulde
vise, hvorledes Ministeriets Stilling var paa det
Tidspunkt, da den Udtalelse fandt Sted, som denne
Bemærkning alene vedrører. Man har ogsaa
ganske overset, at der Spalte 2181—82 i An-
mærkningerne til Lovforslaget om Tillægsbevillingen
blandt de Udgifter, der ere approberede, og
som gaa ind under det Beløb, der havde til
Disposition for Ministeriet, findes opført 10,000
Rd., hvorunder de øvrige Udgifter, foruden de
26,000 Rd. af de 35,000 Rd., findes hver og en;
man vil se, at det netop er dette Beløb, man har
regnet med blandt de 35,000 Rd., som der ikke
skulde have Midler til at dække. Jeg tror der-
for, at forfaavidt man vil benytte dette som et
Vidnesbyrd om, at det skulde være urigtigt, at
Ministeriet ved Slutningen af 1873 maatte gaa
ud fra, at der endnu ikke var slet nogen Over-
skrivelse, som paa nogen Maade kunde foranledige
en Henvendelse til Rigsdagen, saa gjør man Mi-
nisteriet fuldstændig uret. Smidlertid tør jeg sige,
at det stiller sig endnu besynderligere med Hensyn
til det andet Punkt, som er nævnt, de to Under-
forsler, som man opfører med et Beløb af
20,000 Rd. Man henviser med Hensyn til disse
til en Skrivelse fra Ministeriet af 22de Novbr.
1872. Jeg forudsætter, at Udvalget er bekendt
med denne Skrivelse; jeg har den liggende hos
mig, og hvis man ikke er bekendt med den, vil